A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1281 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2019. július 29.)

Brazília jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről szóló 2014/245/EU végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 5. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot, hogy egyenértékűségi határozatot fogadjon el, amelyben megállapítja, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletből eredő követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek. Ahhoz, hogy egy adott jogi és felügyeleti keretrendszert egyenértékűnek lehessen tekinteni, legalább az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget kell tenni.

(2) A Bizottság 2014. április 28-án elfogadta a 2014/245/EU végrehajtási határozatot ([2]), amelyben megállapította, hogy az említett három feltételnek eleget tettek, és amelyben úgy ítélte meg, hogy Brazília hitelminősítőkre vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű az 1060/2009/EK rendelet akkor hatályos követelményeivel.

(3) Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere továbbra is megfelel az 1060/2009/EK rendelet 5. cikkének (6) bekezdésében eredetileg megállapított három feltételnek. A 462/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) azonban további követelményeket vezetett be az Unióban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek tekintetében, aminek eredményeként az érintett hitelminősítő intézetekre vonatkozó jogi és felügyeleti keretrendszer szigorúbbá vált. Ezek a további követelmények hitelminősítő intézetekre vonatkozó, jogilag kötelező erejű szabályokat tartalmaznak a minősítési kilátások, az összeférhetetlenségek kezelése, a titoktartási követelmények, a minősítési módszerek minősége, valamint a hitelminősítések bemutatása és közzététele tekintetében.

(4) A 462/2013/EU rendelet 2. cikke második bekezdése 1. pontjának b) alpontja értelmében a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékűségének értékelése céljából a további követelmények 2018. június 1-jétől alkalmazandók.

(5) Minderre tekintettel a Bizottság 2017. július 13-án szakvéleményt kért az Európai Értékpapírpiaci Hatóságtól (a továbbiakban: ESMA) többek között Brazília jogi és felügyeleti keretrendszerének a 462/2013/EU rendelet által bevezetett ezen további követelményekkel való egyenértékűségéről és az esetleges eltérések lényegi jelentőségének megítéléséről.

(6) 2017. november 17-én közzétett szakvéleményében az ESMA arra a következtetésre jutott, hogy Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere nem tartalmaz elegendő rendelkezést a 462/2013/EU rendelet által bevezetett további követelmények célkitűzéseinek való megfeleléshez.

(7) A 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének w) pontjába bevezeti a minősítési kilátás fogalmát, kiterjesztve a hitelminősítésekre alkalmazandó egyes követelményeket a minősítési kilátásokra is. A brazil keretrendszer nem ismeri el explicit módon a minősítési kilátásokat a hitelminősítéstől eltérő és elkülönülő tételként, de Brazília Értékpapír- és Tőzsdebizottsága (Comissão de Valores Mobiliários) elvárja a minősítési kilátások létrehozásától, hogy a megfelelő hitelminősítésekre vonatkozó azonos követelmények mindegyikét betartsák.

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

([2]) A Bizottság 2014/245/EU végrehajtási határozata (2014. április 28.) Brazília jogi és felügyeleti keretrendszerének a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeivel való egyenértékűségének elismeréséről (HL L 132., 2014.5.3., 65. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 462/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 146., 2013.5.31., 1. o.).

(8) Annak érdekében, hogy javuljon a hitelminősítő intézeteknek a minősített szervezetekkel szembeni függetlensége, a 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében, 6a. és 6b. cikkében kiterjeszti az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokat a hitelminősítő intézeten belül jelentős pozíciót betöltő részvényesek vagy tagok által okozott összeférhetetlenségekre. Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy megfelelő és hatékony szervezeti és igazgatási eljárásokat hozzanak létre az összeférhetetlenségek megelőzése, azonosítása, megszüntetése, kezelése és közzététele érdekében. Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere azonban nem írja elő explicit módon a hitelminősítő intézetek számára, hogy vegyék figyelembe a részvényesekkel kapcsolatos összeférhetetlenségeket. Következésképpen nincs tilalom arra vonatkozóan, hogy hitelminősítést adjanak egy jogalanynak, ha a hitelminősítő intézet igazgatósági tagja vagy a hitelminősítő intézet részvényeinek vagy szavazati jogainak több mint 10 %-ával rendelkező részvényes a minősített szervezetben a részvények több mint 10 %-ával rendelkezik. Nincs tilalom arra vonatkozóan sem, hogy a hitelminősítő intézet részvényeinek vagy szavazati jogainak több mint 5 %-át birtokló személy vagy jogalany a szóban forgó hitelminősítő intézet minősített szervezete számára konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújtson.

(9) A 462/2013/EU rendelet új rendelkezéseket vezet be annak biztosítása érdekében, hogy a bizalmas információkat csak a hitelminősítési tevékenységekkel kapcsolatos célokra használják, és hogy biztosítsák a bizalmas információk védelmét a csalással, lopással vagy visszaélésekkel szemben. E célból az 1060/2009/EK rendelet 10. cikkének (2a) bekezdése előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy a közzététel időpontjáig bennfentes információként kezeljék az összes hitelminősítést, minősítési kilátásokat és a velük kapcsolatos információkat. Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere ezért védelmet nyújt a bizalmas információk visszaélésszerű felhasználása ellen.

(10) A 462/2013/EU rendelet célja a minősítési módszerek átláthatóságának és minőségének fokozása. Az említett rendelet az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete D. szakasza I. alszakaszának 3. pontjába bevezeti a hitelminősítő intézetek arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a minősített szervezet számára lehetőséget biztosítsanak arra, hogy a hitelminősítés vagy a minősítési kilátás közzététele előtt jelezzék az esetleges ténybeli hibákat. Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere nem tartalmaz olyan követelményt, amelynek értelmében a hitelminősítő intézeteknek a hitelminősítésről annak közzétételét megelőzően tájékoztatniuk kell a minősített szervezetet.

(11) A 462/2013/EU rendelet biztosítékokat vezet be az 1060/2009/EK rendelet 8. cikkének (5a) bekezdésébe, (6) bekezdésének aa) és ab) pontjába, valamint (7) bekezdésében annak biztosítása érdekében, hogy a minősítési módszerek bármilyen módosítása ne eredményezzen kevésbé szigorú módszereket. Jóllehet a brazil jogi és felügyeleti keretrendszer előírása szerint a hitelminősítő intézeteknek közzé kell tenniük a szabályozó hatóság és a piac számára is a módszertanuk lényeges módosításait, a hitelminősítő intézetekre vonatkozóan nincs olyan előírás, hogy konzultációt kell folytatniuk a módszerek változtatásáról vagy javítaniuk kell a módszereikben található hibákat. Bár követelmény, hogy közöljék, kik tartoznak a módszertan módosítása által érintett minősített szervezetek körébe, nem szükséges a módosítás okát megadni, illetve értesíteni a felügyeleti hatóságot.

(12) A 462/2013/EU rendelet szigorítja a hitelminősítések bemutatására és közzétételére vonatkozó követelményeket. Az 1060/2009/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése és I. melléklete D. szakasza I. alszakaszának 2a. pontja értelmében a hitelminősítő intézetnek egyértelmű és könnyen érhető iránymutatást kell fűznie a minősítési módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételéhez, amely magyarázatot ad a hitelminősítés során alkalmazott modelleket és minősítési módszereket körülvevő feltevésekre, paraméterekre, korlátokra és bizonytalanságokra. Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere előírja, hogy a hitelminősítési jelentéseknek tartalmazniuk kell a hitelminősítés meghatározásához használt módszereket annak biztosítására, hogy a külső felek megérthessék a minősítés hátterében álló okokat. Ezenfelül nincs annak feltüntetésére vonatkozó követelmény, hogy a hitelminősítés a hitelminősítő intézet véleményét tükrözi, és hogy arra csak korlátozott mértékben lehet támaszkodni.

(13) A verseny erősítése és a hitelminősítő intézetek tekintetében előforduló lehetséges összeférhetetlenségek korlátozása érdekében a 462/2013/EU rendelet az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete E. szakaszának II. alszakaszába bevezeti azt a követelményt, mely szerint a hitelminősítő intézet által a hitelminősítésekért és a kiegészítő szolgáltatásokért felszámított díjaknak megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és a tényleges költségeken kell alapulniuk. A rendelet a hitelminősítő intézetek számára előírja bizonyos pénzügyi információk közzétételét. Jóllehet a Comissão de Valores Mobiliários felügyeleti tevékenysége részeként kérhet információt, a brazil jogi és felügyeleti keretrendszer nem kötelezi szisztematikusan a hitelminősítő intézeteket arra, hogy az árképzési politikákat a felügyeleti hatóságok vagy a nyilvánosság számára rendelkezésre bocsássák. Ezen túlmenően nem követelmény, hogy az ügyfeleknek felszámított díjak költségalapúak és megkülönböztetésmentesek legyenek.

(14) A megvizsgált tényezők fényében Brazília jogi és felügyeleti keretrendszere nem felel meg az 1060/2009/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdésének második albekezdésében az egyenértékűségre vonatkozóan megállapított valamennyi feltételnek. Ennélfogva nem lehet egyenértékűnek tekinteni az említett rendelettel létrehozott jogi és felügyeleti keretrendszerrel.

(15) A 2014/245/EU végrehajtási határozatot ezért hatályon kívül kell helyezni.

(16) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2014/245/EU végrehajtási határozat hatályát veszti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 29-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER